

[Hauch.]

Til det ærede 13de landstingsvalgte Medlem (Lyngsie) skal jeg blot gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem er jo altid interessant at høre paa; det ærede Medlem taler ud af sin Overbevisning, aandfuldt, som det nu er karakteristisk for ham. Men det ærede Medlem gjorde en enkelt Bemærkning, som jeg gerne vil knytte et Par Ord til, idet han sagde, at denne Lov er umoralsk. Det er en fuldstændig Misopfattelse af dette Lovværk, for det har netop til Hensigt at komme umoralske Handlinger til Livs, som Organisationerne søger at udøve overfor den enkelte Samfundsborger. Man gennemfører ikke dette Lovforslag for at øve Umoralitet, men netop for at øve Moralitet i Forbindelse med Spørgsmaalet om de Misbrug, som Organisationerne kan finde Anledning til at udøve overfor den enkelte Samfundsborger. Hvert Øjeblik har vi jo Beviser paa det Tyranni, de Overgreb, der søges udøvet fra Organisationernes Side. Der- som man tager „Social-Demokraten“ for 6. Februar i Aar, staar der følgende, som det forekommer mig man har godt af at tage for sig i Forbindelse med dette Lovforslag:

„Til Paaslaaerne. Blokade.

Vi gør vore Medlemmer opmærksomme paa, at Olsen, Nordre Frihavnsvej 101, er blokeret for Tilgang af vore Medlemmer, da Olsen trods sit Løfte fortsat beskæftiger Gustav A. Christensen, Gammel Kalkbrænderivej, til Trods for at Christensen ikke har betalt sin Restance til vor Organisation.

For Paaslaaernes Fagforening.

Jørgen Hansen“.

Hvad er det, man her søger at gøre? Man søger at komme en Mand til Livs i hans Næring, fordi han har en Mand i sin Tjeneste, som ikke vil betale Fagforeningskontingentet. Dersom man ikke her har et Eksempel paa de Tilløb til Overgreb fra Organisationernes Side, som vi ser saa mange af, ved jeg ikke, hvor man skal søge videre efter dem. Vedkommende Fagforening har intet som helst udestaaende med den Mand, som den her vil blokere, men han har en Arbejder, som han ikke vil afskedige, fordi vedkommende Arbejder skylder nogle Fedtskillinger til den Fagorganisation, han staar i. Det er den Slags og beslægtede Forhold, man gennem Lovforslaget søger at komme til Livs.

Jeg synes, at man kommer alt for højt op i Forbindelse med dette Lovforslag, thi hvad er det, der er Lovens Formaal? Hvad

er det, man vil med Loven, og hvordan søger man at naa det? Man vil fra Lovgivningsmagtens Side gøre et Forsøg paa at begrænse det Tyranni, der kan udøves af Organisationerne, hvor det personlige Ansvar altid vil blive fortyndet. Vi ser jo Gang paa Gang, at saa snart der er Tale om Aftaler, bag hvilke der staar en Organisation, ja, saa træffer Organisationen sine Beslutninger ganske uden Hensyn til, hvilke Konsekvenser det faar overfor den enkelte. Der er ingen Følelse med deri, ingen menneskelig Følelse er der Plads til i Forbindelse dermed, og da er det vi siger: den Slags Misbrug, som udøves fra Organisationernes Side, eller som de gør Forsøg paa at fremtvinge overfor den enkelte, de skal straffes, og med denne Lov giver man Magt til at straffe dem. Og naar man nu taler saa store Ord om, at man skulde vogte sig vel for at gennemføre dette Lovværk, fordi man derved tvinger visse Klasser i vort Samfund ind under Forhold, som de erhvervsmæssigt ikke kan være tjent med, saa er det jo ganske ved Siden af Virkeligheden. Det, man vil med denne Lov, er netop at beskytte den enkelte i vort Samfund overfor de Magtmisbrug, som Organisationerne søger at udøve overfor den enkelte eller flere Borgere i Samfundet. Derfor skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det høje Ting at stemme for dette Lovforslag.

J. V. Christensen: Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Lyngsie) refererede en Paastand, der af en Haandværkerrepræsentant var fremsat i Udvalget, gaaende ud paa, at Venstrepressen havde rettet Angreb paa Haandværkerne, men nægtet Optagelse af tilsendte Berigtigelser. Jeg skal ikke referere Udvalgets Forhandlinger, men jeg maa overfor den Sigtelse, der her er fremsat mod Venstrepressen i al Almindelighed, give den supplerende Oplysning, at jeg øjeblikkelig i Udvalget bad den paagældende Haandværkerrepræsentant nævne Navnet paa det eller de Blade, der havde nægtet Optagelse af Berigtigelser; men vedkommende Haandværkerrepræsentant kunde ikke nævne Navnet paa et eneste Blad. Derfor tilbageviste jeg Udtalelsen i Udvalget, og skønt der senere har fundet en Diskussion Sted i Pressen, har det ikke været muligt at faa Navnet frem paa det eller de Venstreblade, som paa denne Maade skulde have krænket Ytringsfriheden. Dette vil jeg gerne have fastslaaet overfor den ganske uberettigede Brug, som det ærede 13de tingvalgte Medlem gjorde af den lille Begivenhed under Udvalgsforhandlingen.